

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385. 870

Hely

Idő

" 1913 "

Személy

Helyszám

Szerző

Cím

Thereskedők az autóbuszért.

Forrás:

Budapesti hírlap

Páyo.

1913 IX/18.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Kereskedők az autóbuszért.

A Fővárosi Kereskedők Egyesületének választmánya Kunz József elnöklésével ülést tartott, hogy az autóbusz-javaslatnak újból napirendre tűzése előtt hallassák a kereskedők álláspontját ebben a kérdésben. A javaslat letárgyalását tudvalevően a legutóbbi nyári közgyűlésen a bizottsági tagoknak az a része, mely a polgárság szükségletét nem bírja mérlegelni, elodázta őszre. Az ok, a mivel a halasztást megokolták, kicsinyes volt. Azt mondták, hogy a közgyűlés nem dönthet, mert a bizottsági tagok egyrésze fűrdőre kíván utazni. Mindenki tudja, hogy a halasztásnak más oka és más célja volt.

A közgyűlés tulságos jelentőséget tulajdonít önmagának, ha azt hiszi, hogy az ügyekről való döntésnél neki is komoly szerepet juttatnak azok, a kik a közgyűlés nélkül szoktak a Városházán dönteni, s ezt a testületet csak pirosítónak használják föl a községi autonómia látszatának megőrzésére és kiaknázására. A milyen komikus a szemlélore az, midőn egy sereg ember öntudatlan szavazatával szentesíti a háta mögött és nála nélkül előre kísínált dolgokat, épp olyan mosolyt keltő az is, a midőn a közgyűlés elhalasztja a döntést olyan ügyekben, a hol a háta mögött cselekvők számítása még nincsen lebonyolítva. Az autóbusz-javaslatot is így csinálták, s így akasztották meg egyesek az illetékes ügyosztály, a polgármester és a tanács intenciója ellenére.

Itt megint megbizonyosodott, hogy a hatóság jószándéka egy kis csoport számításán és a bizottsági sokadalom önállótlanágán jut zátonyra. Mit lehet a tanács azokkal szemben, kik a házi kezelést sürgetik az eddig szerzett tapasztalatok és deficitek

ellenére? A mig van egy csoport, a mely abban reménykedhet, hogy a városi autóbuszüzemnél betöltendő új állások lesznek, azonkívül versenytárgyalás nélkül lehet majd kocsit, benzint és olajat szállítani, addig a hatóság sohasem bírja megvalósítani a közlekedés-reformját. De nem bír olesó élelmezést, szolid beruházó-programot, olesó lakást, olesó tüzelőszert sem biztosítani a budapesti polgárságnak a tanács, a mig a közgyűlés át nem alakul és tudatára nem jut annak, hogy tényezővé lehet, ha lerázza nyakáról a kijárók nyügét.

Az új autóbusz-küzdelem első akkordja most hangzott el a kereskedők ülésén, a hol Ungár Bertalan fejtette ki, hogy a gazdasági csapáshoz, mely Budapest kereskedelmét sújtja, méltóan csatlakozik a közlekedés csapása. Amazt a Balkán zavara okozta, emehhez a törvényhatóság jóvoltából jutott a fővárosi polgárság. Kimutatta, hogy a Belváros Budapest legrosszabb közlekedéssel bíró kerülete. A forgalom itt egészen perifériális, mert csak a Belvárost körülvevő köruton van mozgás és élet. A kerület belsejét egy játékszer és egy özönvizelőtti közlekedő eszköz nyomorítja. Az egyik a Földalatti vasut, melynek egyre jobban hanyallik a forgalma, a másik az Omnibusz, a mely nem méltó egy világváros kereteihez. A kereskedőknek és iparosoknak, főképpen azoknak, a kik a kerület belső élettelen utcáiba szorultak, az lenne az egzisztenciális érdekük, hogy jó közlekedéssel végre valahára áthaladó forgalmat és közönséget kapjanak! A Belvárost öt autóbuszvonal szelné keresztül, a melyek mindegyike a külvárosokkal kapcsolná össze a város szívet és így a belyárosi kereskedelem és ipar lakásproblémáját is egy csapásra megoldaná. Eszámolt Ungár Bertalan arról az értesüléséről, hogy a főváros hatóságát házi kezelésre akarják egyesek rászorítani. Viszont kifejezést adott annak az alapos aggodalmának, hogy az autóbuszforgalom ellen szervezkedő

mas közlekedési vállalatoknak az a kívánsága, hogy a város a közlekedés reformját csak látszatra létesítse, mindössze 40 kocsival 170 helyett, a hogyan a közlekedés ügyosztálya óhajtaná. Fölhivta a törvényhatósági bizottság jelenlevő kereskedő tagjait, hogy álljanak befolyásukkal és szavazatukkal a mellé az eredeti javaslat mellé, a melyet Bárczy István dr. polgármester javaslatára Rényi Dezső tanácsos készített, s melyet a szakhizottságok már elfogadtak. Budapest érdekének, a kereskedelem és forgalom fejlődésének csakis ez felel meg, nem pedig a házi kezeléssel tervezett negyven kocsi törz megoldás.

Vértes Emil és Dán Leó jelenlevő bizottsági tagok személyes kérdésben szólaltak föl. Azzal védekeztek, hogy a kereskedő bizottsági tagok nem bírtak ebben a kérdésben önállóan és függetlenül állást foglalni, mert a kerületi klikkek és törzsfőnökök nyomása alatt állottak. Dán Leó még azt a javaslatot is tette, hogy Budapest összes kereskedőinek bevo-

násával kerületközi kereskedő szövetséget kellene létesíteni a közlekedés megjavítása érdekében.

Még Hollós Dezső szólott hozzá a kérdéshez, melyre nézve a választmány egyhanguan állást foglalt Ungár Bertalan nagykereskedő indítványa mellett. Ennek értelmében kimondták, hogy mindent el fognak követni, hogy az autóbusz-forgalmat ne csak látszóan, hanem a szükségletnek megfelelő nagy méretekben sürgősen bevezessék és megbizta az elnökséget, hogy e tárgyban esetleg a társegyesületekkel karöltve nagyobb szabásu mozgalmat inditson; addi is, a főváros tanácsát, illetve a polgármestert a kereskedőknek egyhangu óhajával behatóan tájékoztatassa.